

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTE :

În țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
În străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACȚIA

No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE ÎN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURI :

anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA

No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

TRATATELE DE COMERCIU

SPIONUL PRUSIAN

SAU

PRINCEPELE CAROL I DE HOHENZOLERN

SERBAREA

ÎN

FOLOSUL ATENEULUI DATA LA CRAIOVA

REGELE TESALIEI

TRATATELE DE COMERCIU

II

Guvernul actual este astăzi în fața a două tratate de comerț din care două le-a ratificat și șapte le-a încheiat singur și am văzut greșala neiertată ce a comis dându-le niște termene nu numai deosebite, dar încă așa de departe în cât există o diferență de șapte ani între cel dintâi și cel din urmă.

D. I. Brătianu a fost prevenit de neajunsurile ce se putea întâmpla din asemenea măsuri.

Intr'adevăr tratatele cu Austria și Rusia, încheiate în același an, s'întâlnesc aproape în aceeași epocă cu vreo două luni diferență.

Tratatele cu Elveția și Grecia, deși încheiate cu trei ani mai târziu, fusese făcute numai pe șapte ani din această cauză.

Tratatele însă cu Germania și cu Italia fură cele dintâi căror li se dete termenul de 10 ani, deși încheiate cu patru cinci ani în urma tratatului austro-român.

Opoziția din Camera de la 1879—1880 își făcu datoria de a ridica cesiunea și de a preveni pe guvern de greșala comisă.

Iată ce zicea d. Al. Lahovari, care în acești patru ani de zile fu necontent pe breșă și nu lăsa să se strecoare nici o greșală, nici o măsură rea, nici un act de servilism sau neonestitate din partea guvernului, fără să ridice în contră-i criticele și prevestiriile sale, din cari mai toate s'au realizat ad-literam.

Iată ce zicea d. Lahovari despre convenția cu Italia, (Monit. 1880 pag. 8257):

«Astăzi d-lor situațiunea noastră de stat suveran nu ni se contestă de nimeni. Avem tratate încheiate cu Austria și Rusia pe picior de egalitate, avem încheieri cu celelalte state care acordă și lor în fond același tratament ca și Austriei, ceea ce este principalul și pentru ei și pentru noi. Ce găsiți azi de o necesitate atât de urgentă să transformați această situațiune provisorie care are să fie până la 1886, într-o situațiune definitivă care ne leagă încă pentru vreo 7-8 ani după 1886? Iată însă o convențiune prin care avem să fim legați poate până la 1891. Seiu foarte bine că în privința acestui inconvenient a răspuns ministrul într'un mod care separe că «nu ne lasă nici o ludoială. D-sa a zis: Noi avem cu Austria un tarif convențional, dar pentru celelalte state nu ne referim pretutindeni la acel tarif convențional, ci punem numai în convențiune forma vagă și generală de: natiunea cea mai favorisată.»

«Va să zică când la 1886, prin expirarea convențiunii cu Austria, s'ar desfășura acest tarif convențional cu Austria, celelalte state, deși convențiunile lor se vor prelungi până la 1891 și până la 1895, nepunând învoacă de cât clauza națiunii celei mai favorisate și ne mai fiind atunci nici o națiune favorisată, le vom putea opune tariful nostru general; prin urmare nu poate fi nici un inconvenient ca noi să facem această convențiune pe un termen mai lung de cât termenul acordat Austriei. Acesta mi se pare raționamentul d-lui ministru.»

Aceste cuvinte sunt capitale în cesiunea ce ne preocupă; ele resumă, într'un mod precis și clar, declarațiunile cam încurate ale Ministrului Brătianu, și stabilesc în această materie teoria clasică, teoria adevărată, teoria care va fi siliul guvernului actual, cu tot servilismul său, s'o sprijine la Iunie 1886. Că aceste declarațiuni au fost făcute de Ministrul afacerilor străine al d-lui Brătianu, rezultă clar atât din cuvintele d-lui Lahovari, din discursurile celorlalți oratori din opozițiune—cât și mai cu seamă din raportul majorității delegaților — raport prezentat de ultra-oficiosul deputat Dimitrie Ion Ghica, și pe care îl reproducem (*):

Domnilor deputați,

Comitetul delegaților aleși de secțiunile Onor. Camere, pentru examinarea proiectului de lege relativ la aprobarea convențiunii comerciale cu regatul Italiei, a deschis în trei ședințe diferite acest proiect de lege și în ultima ședință (în ziua de 10 Decembrie 1880), la care a luat parte d. ministru președinte și d. ministru al afacerilor străine, comisiunea a primit în majoritate acest proiect de convențiune, însărcinându-mă a-l susține ca raportor înaintea Onor. Adunării și a vă d-a seama de desbaterele cari au avut loc în sânul ei.

Toate secțiunile Onorabilei adunări au primit acest proiect de convențiune. Singură secțiunea a V a admis-o cu rezerve, primind amendamentul, propus în această secțiune de Onor. d. Codrescu, prin care se cere ca să se modifice termenul duratei prezentei convențiunii, astfel în cât să nu fie mai lung de cât acela la care suntem legați prin convențiunea comercială încheiată cu Austro-Ungaria și să se înălțeze toate avantajele acordate mai mult de cât cele acordate prin convențiunea cu Austro-Ungaria.

Această modificare făcută de Secțiunea a V-a, fu agitată și în sânul comisiunii de Onor. d. Codrescu, și partea ei relativă la unificarea termenului duratei convențiunii cu data expirării convențiunii cu Austro-Ungaria, cu alte cuvinte, părerea de a se reduce termenul prezentei convențiunii, astfel în cât ea să expire în anul 1886, a fost obiectul unor lungi debateri în Comisiunea D-v. Temele care cu drept cuvânt au îngrijit pe d. Codrescu fură ca nu cumva, prin prelungirea angajamentelor noastre tarifare, încheind convențiunii pe termene de 10 ani, începând la diferite date, să reinoid pe alt termen de 10 ani, convențiunii cari expiră la diferite date, să nu vedem tot-d-a-una departându-se de noi momentul, când, liberi de orice angajament, vom putea face un tarif al nostru, pe bazele cari le vom crede mai avantajoase pentru noi și conform cu principiurile cari vor prevala în acel moment. Aceste teme au fost și împărțite de întreaga comisiune; dor în urma debaterilor cari au avut loc și în urma explicațiilor date de guvern, majoritatea s'a convins că ele sunt cu totul înălțurate pentru că nici convențiunea încheiată cu Rusia, care nu expiră de cât la 1887, nici aceea încheiată cu Anglia, care nu expiră de cât la 1890, nici în fine aceea încheiată cu Germania, a cărei durată de 10 ani nu a început să curgă încă, de oare-ce ratificarea este încă pendinte; nici una, zic, din aceste convențiuni al căror termen întrece pe acela al convențiunii cu Austro-Ungaria, nu ne leagă, sub punctul de vedere tarifar, pentru un termen mai lung de cât acela acordat în anul 1876 Austro-Ungariei și aceasta pentru că întru simplu și plausibil că zisele tractate precum

(* Acest raport se găsește în Monit. 1880. Trim. IV pag. 8254. — Il publicăm în întregul său, fiind foarte important.

și acesta cu Italia nu coprinde și tarife care să facă parte integrantă din convențiune. Altfel este de adevărat aceasta în cât sunt state cari au tratat cu noi și cari voind în adevăr să ne lege printr'un tarif anume, adăruț să se anexeze în textul convențiunii cu densi un tarif oare-care, fie chiar tariful convențional cu Austro-Ungaria. În anul 1886, la expirarea convențiunii cu Austro-Ungaria, tariful nostru general se aplică tuturor statelor cu cari avem relațiuni comerciale. Italia, ca stat cu care am încheiat un tractat, se va bucura în adevăr de tratamentul națiunii celei mai favorizate, dar acest tratament se referă numai la obiectele anume stipulate în tractatele care le avem cu alte state. În toate celelalte privințe ea intră în anul 1880, în dreptul comun al tarifului general.

Nu credem d-lor deputați că pentru simpla cesiune a cătorva mici avantajuri, date unor producțiuni speciale, prin tractatul de față, și cari nu pot fi atacate nici chiar de cel mai ardent protecționist, (de oare-ce nici orezul Italiei nici mărgelole de lux fabricate acolo, nu pot să atingă cătuși de puțin nici producțiunea, nici industria statului român, trebuie să facem dificultăți, în privința termenului locmai, cu un stăruț de strins legal cu noi prin simplită de rasă, cu un stat pe care îl primim ca sora cea mai mare a noastră și care ne-a trimis în Orient ca să fim sentinela necinștă a rasei latine la gurile Dunării. Asemenea dificultăți nu le-am făcut pentru alte state, căroră le-am acordat avantajuri mult mai mari de cât sunt acelea ce le acordăm astăzi Regatului Italiei.

Așa fiind, d-lor deputați, vă rog, în numele majorității comisiunii, să binevoiți a primi acest proiect de lege, și sunt sigur că veți face-o cu aceeași satisfacțiune cu care l-ați și primit corpurile legiuitoare ale țerei care a fost leagăna naționalității noastre. Raportor, Dimitrie Ion Ghica.

Se pare dar că după declarațiunile Ministrului și ale raportorului nu mai era nimic de zis și că această cesiune nu există astăzi; că prin urmare prelungirea cu 5, 6, sau 7 ani a tratatelor de comerț nu are nici un neajuns, fiind că această prelungire nu se aplică tarifului convențional care cade de odată cu convențiunea austriacă.

Cu toate astea, opozițiunea cu drept cuvânt nu se mulțumea cu atât și prin organul d-lui Al. Lahovari le rostea aceste profetice cuvinte:

«D-lor, până la oare care punct, această rațiounisment poate fi serios, însă totuși sunt aci două cesiuni.

«În 1886, zice d-nu ministru de Externe, se sfârșește convențiunea cu Austria, tariful convențional încheiat și suntem prin urmare liberi, față și cu Austria și cu celelalte state ca se stabilim tariful pe care îl vom.»

«Vine acum prima cesiune. Este esact că această explicațiune va fi admisă și de celelalte state?

«Eu cred, că această explicațiune este conformă cu principiile generale ale dreptului internațional. «Cine mă asigură însă că interpretarea aceasta va fi și a celorlalte state? Cine mă asigură că Germania și Italia nu vor zice: când am încheiat convențiunii cu voi, n'am făcut un tarif convențional, căci m'am raportat la tariful cu Austria. «Se înțelege dar, că acel tarif convențional trebuie să fie cât va ține și convențiunea cu mine, de oare-ce acesta este unicul avantajul al convențiunii încheiate. Eu d-lor, nu zic că această interpretare este esactă, dar cred, că se va da, cu atât mai mult, că în convențiunea de față, sunt două articole care se referă la tariful convențional și care l' scad, în privința orezului și sticlăriei. Bine înțeles, că scăderea acestor două articole, va ține cât și convențiunea cu Italia. Prin urmare nu s'ar putea trage consecința că tariful convențional cu Austria este

subînțeles și va ține cât convențiunea cu Italia? D-lor, când discuțiunii se face între State mai mici și altele «mai mari asupra acestui punct atât de subtil, adesea ori conclusia este în favorul Statelor mari, și interpretarea se dă în sensul intereselor lor.»

Și conclusia d-lui Al. Lahovari, era cea următoare:

«Nu zic, d-lor, că, față cu esecelentele raporturi ce există între noi și între puternica și simpatica Italie, să respingem această convențiune dar, cea ce cred că este bine să facem, ar fi să stabilim că d'nsa zi nu numai de cât până la 1880; și că, odată cu convențiunea Austro-Ungară, și d'nsa va fi desafițată, ca să reintrăm în fine întru o zi nu numai în exercițiul suveranității noastre politice, dar să redobândim și independența noastră economică, întru toate și față cu toți.» (Aplause.)

«Propun dar următorul amendament:

«Durata convențiunii de față va fi mărginită la termenul în care încează convențiunea cu Austro-Ungaria.»

«Al. Lahovari, T. Calimaki, P. Gorogos, N. Vidrașcu, G. Giolac.»

La această propunere răspunde mai întâi raportorul d. D. I. Ghica.

Din acest răspuns se vede că bietul colectiv nu pricepuse o iotă din argumentarea precedentă, căci întrebunțază aproape o coloană din Monitor, să probeze că scutirea taxelor la orez și sticlărie nu pot fi fienitoare industriei române, ca și când oratorul opozițiunii zisese un cuvânt de felul acesta:

«În cât privește cesiunea termenului, adăgă neprețuitul raportor, aceasta rămâne a se desvolta de d. Codrescu, care va susține opiniunea minorității în slul comisiei?»

Și atâta tot. Iată oamenii pe care guvernul Brătianu, l'a scos la iveală pentru a le încredința cele mai delicate afaceri ale țerei.

D-l Codrescu, la rândul său, (Monit. Ibid. p. 8259) susține prin alte argumente, cam alătura cu subiectul, necesitatea de a fixa un termen identic la toate convențiunile.

Vom estrago câte-va linii care probează, cel puțin, că în comitetul delegaților din care făcea parte d-l Codrescu, ministrul a fost foarte afirmativ în privința acestui punct adică că tariful convențional încează de-odată cu convențiunea Austro-Ungară.

«Acea ce ni se zice, că toate convențiunile, fiind busate pe tratamentul națiunii cele mai favorizate, și această națiune fiind Austro-Ungaria, îndată ce convențiunea cu ea va fi expirată toate celelalte angajamente, încheiate cu alte state, vor rămâne fără consistență, aceasta e o zicere cu totul neînțeleasă.»

Nu urmău mai departe pe d-l Codrescu, căci pentru rest se cam abate de la cesiune și caută să se probeze teza cu argumente cu totul lăturalnice, și trebuie s'o mărturisim puțin întemeiate.

Nu mai puțin reese din declarațiunea sa precum și a raportorului, care nu pot fi bănuite, căci sunt declarațiunile a doi guvernamentali, că ministrul Afacerilor străine a declarat în mai multe rânduri că el dă această interpretare în privința tarifului convențional tuturor convențiunilor al cărui termen se prelungeste peste data Iunie 1886.

În fine trebuie să relatăm acum pentru a termina, declarațiunea înșuși a ministrului de atunci al Afacerilor străine din cabinetul Brătianu, d-l V. Boerescu, acel care dupe spusă d-lui I. Brătianu, înjunghiasse România cu convențiunea Austro-Ungară, și căruia același I. Brătianu, cu nerușinarea-l cunoscută, încredință grija de a încheia și celelalte tratate de comerț cu alte state.

Această declarațiune, făcută în ședința publică și care se poate citi pe larg în Monitor, ce este drept pare mai puțin categorică, mai puțin clară de cât aceea făcută în comisiune, dar pentru cine va voi să citească între linii, în cele din urmă, zice cum tot același lucru, însă în doi per, așa în cât se mulțumească pe Cameră și se nu supere și pe puterile cu care tratăm. Eată cuvintele ministrului Boerescu:

«În toată durata însă a tratatului care va fi pozițiunea părților? Și una și alta se va bucura de avantajele acordate națiunii cele mai favorizate. Ce va învoacă Italia la noi? Va învoacă avantajele acordate Angliei, sau Germaniei, sau Austriei. «Însă până când? Până când tratatul cu Anglia ori cu Germania, ori cu Austria vor fi în vigoare.»

În asemenea termeni teoria e necontestabilă și pare că răspunde la tot. Dară aci zace șirelicul avocațesc. În adevăr ea nu răspunde la nimic. Cesiunea era: tariful convențional al Austriei se va aplica Italiei după expirarea convențiunii cu Austria?

Nu, zice ministrul, dar i se va aplica tariful Germaniei sau al Angliei? Dară cesiunea este aceeași pentru Anglia și Germania. Aceste două țeri, vor avea dreptul să invoace tariful convențional cum a fost stabilit cu Austria, după expirarea convențiunii austriece? Răspunzând dară că Italia va fi tratată ca Germania și Anglia, în fond ministrul de atunci nu răspunde nimic, sau mai bine răspunde cesiunii prin cesiune. Camerele colectiviste întău nu sunt în stare să priceapă de la sine asemenea imbroglu și al doilea au obiceiul slugărniesc, pe care l'au păstrat cu sfințenie de a încheia discuțiunea după ce vorbește în tătău nu sunt în stare să priceapă de la sine asemenea imbroglu și al doilea au obiceiul slugărniesc, pe care l'au păstrat cu sfințenie de a încheia discuțiunea după ce vorbește un ministru. Cu toate astea, câte va linii mai departe d. V. Boerescu strins în clește de opozițiune lăsa se scape o declarațiune mai categorică.

«Când tratatul cu Austria va expira el va înceta în totul cu toate avantajele sale de tarife, și Italia nu va mai putea invoaca avantajele din aceste tarife.» Va să zică, cu toate susținerile și întortocșurile ministrului d-lui Brătianu s'a hotărât în fine se declare și în cameră ceea ce rostise mult mai categoric în comisiunea delegaților, adică că ori care ar fi termenul tratatelor de comerț, tariful convențional încează la 1886.

Ori cât era de decăzută camera de atunci, totuși o opozițiune compusă de oameni nu numai cu talent, dară încă neompromiși prin tot felul de rușinoase transacțiuni, menținea într'nsa o atmosferă morală ceva mai curată, astfel că numai grație acestor declarațiuni și promisiuni categorice majoritatea se hotărât se voteze convențiunea. Anul 1886 a sosit, Ministrul din 1880 este tot capul cabinetului de astăzi. Să vedem dacă își vor ține făgăduelile, ori dacă și în cesiunea aceasta capitală pentru țara noastră, vor face ca în altele o sută, adică își vor călca jurămintele, nesocotind promisiunile, con-

*) Vezi No. 54 al ziarului «Epoca».

trazice cuvintele și vor merita oda-tă mai mult numele de guvern al corupțiunii, al minciunii, și al trădării.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Constantinopol, 2 Februarie.—Cale indirectă—Iată busele arangamentului Turco-Bulgar:

I. Prințul Alexandru, va fi numit guvernator al Rumeliei Orientale pe cinci ani, cu condițiune de reînnoire a puterilor sale.

II. Satele musulmane din districtele Rodop și Khirdjali vor fi retrocedate Turciei, care în schimb va păși dreptul de ocupațiune a Balcanilor.

III. Contingentul militar al celor două provincii va fi pus la dispozițiunea Sultanului pentru apărarea posesiunilor europene ale Turciei. Acest contingent va fi comandat de ofițerul turc.

IV. În reciproc un contingent militar otoman va putea în mod eventual să fie chemat să apere Rumelia și Bulgaria. Acest contingent va fi comandat de prințul Alexandru.

V. O comisiune Turco-Bulgară se va întruni la Filipopoli, pentru a determina modificățiunile ce trebuie aduse statutului organic al Rumeliei.

VI. Celelalte stipulațiuni ale tratului de la Berlin sunt menținute.

Acest arangament supus la sancțiunea Sultanului a fost înapoial Porței cu oare-cari modificări. Se crede, cu toate astea că va fi în curând ratificat.

Cercurile oficiale otomane cred că Rusia nu va adera la această învoială.

Cea mai mare parte a trupelor turcești cantonate în Albania și la granița Sârbo-Bulgară, sunt concentrate la frontiera Greciei.

Sofia, 4 Februarie.—Numeroase telegrame sosesc din toate părțile Bulgariei și Rumeliei, spre a felicita pe prințul Alexandru și pe miniștrii săi, în privința unirii.

Viena, 5 Februarie.—În cercurile noastre politice se atribuie puterilor înținușoase de a mai interveni la Belgrad, pentru a grăbi negociările de pace în cazul în care Serbia ar refuza de a desarma.

Belgrad, 5 Februarie.—Ziarul oficial *Videlo*, e de părere că atitudinea Greciei e perfect legitimă.

Londra, 5 Februarie.—Parlamentul s'a amânat din nou pentru Sâmbătă după ce i s'a făcut notificarea listei ministeriale.

Paris, 5 Februarie.—Senatorul Saint-Vallier, a murit.

SPIONUL PRUSIAN

PRINCELE CAROL DE HOHENZOLERN

(Urmare)

Măria Sa Carol are aerul d'a sfida țara. Biziindu-se pe evenimentele exterioare și pe sprijinul țării sale natale, el crede ca România îl va suferi

pâna în sfârșit se face din ea tot ce el vroeste. Uită că nu tunul (în pe regi în scaunul Domniei ci afețiunea poporului.

Si aceasta afețiune îi lipsește căci nici s'a silit ca să o câștige vredată. De când a pus piciorul în țară, el s'a considerat ca un simplu călător. Nici odată, dar nici odată, n'a avut gândul să dobândească dragostea poporului care a fost atât de generos pentru dânsul. Zicem generos, căci pe când Principele Cuza avea o lista civilă de 60 mii de galbeni. Constituanta l'a urcat pe argumente declamatorii lista sa la **100 mii de galbeni.** Patru-zeci de mii de galbeni pe an plățiți mai mult! Pentru ce? Ne'n roșim când ne aducem aminte de motivele ce se învoacă în Constituanta pentru sporul acesta. Întrudirea cu familiile străine domnitoare în Europa era putem zice argumentul decisiv. O societate democratică se respaltescă hasardul nașterii și nu capacitatea sau meritul!

O orbire și umilinta!

S'a căsătorit în afară de țară *fără ca măcar să aibă delicatetea să o consulte.* Țara n'a zis nimic de și poate avea, sârca și ea dreptul să reclame măcar această delicatete. N'a zis nimic, și bine, erodem, a făcut, căci afețiunile nu se comandează și Principele era liber să ia pe cine iubește. Dar, însă, slava lui **D-zeu ca nu l-a dat o posteritate numeroasă,** căci atunci ai să strigat ca broaștele contra Soarelui când a vroii să se căsătorească.

Ca simpli călători, el căta să profite cât se poate mai mult, și chiar dacă n'ar profita așa de mult materialicește, el, însă, profită indubitabil moralicește mult, foarte mult, voim să zicem că câștigă în patria sa opiniunea ca este o **sluga buna și credincioasă, și este habiț, de si principe din nastere, sa face pe spionul într'un mod admirabil.**

Pe un asemenea om săd domnuc poate ca țara să l' iubească? Domniul n' a iubit și respectul de cât pe principii cei buni cu nobieța de caracter și cu demnitate. *Dar care este nobieța de caracter și demnitatea Principelui Carol?* Nobieța de caracter și demnitate să fie din partea sa când în mod fraudulos și săngeros își aduce o cameră și un senat servil? Nobieța de caracter și demnitate să fie din partea sa, când zice: **«Vreau sa am ministri care sa faca voia mea și o reprezentatiune nationala care sa faca voia ministrilor mei!»** Ce fel? Și cum înțelegem jurământul ce l'a făcut ca va respecta Constituția când nu permite cetățenilor săși manifeste dorințele lor în deplina libertate? — Și ce? **Nu este El acei care în tot cursul Domniei sale ne'nectat si-a prostițut cuvintul? Mai putem noi zice ca respecta, El, morala, probitatea, legea, Constituțiunea, simțimțele noastre de români chiar? Dar sub care Domn violările de drept au fost ele mai numeroase? Sub care Domn ini-**

citările au fost ele împinse cu el-nisn pîna la infiniț?

Privind acest tablou înfloritor, cum putem noi zice, fără a insulta adevărul, că **Măria Sa Carol de Hohenzollern este un Domn onest, cu nobieța de caracter și cu demnitate?**

(Va urma.)

INFORMATIUNI

Astă seară la 8 ore e banchetul dat de Societatea Carpații. Multe persoane foarte însemnate, au făgăduit că vor lua parte la acest banchet, între alții dd. Dim. Brătianu, Paladi, Nicolae Ionescu, etc.

Prin județe desgustul tutului în contra administrațiunii de astăzi, a ajuns la culme.

La Roman, fiind convocați alegători colegiului I-ii și al II-a spre a alege membrii consiliului județean în zilele de 18 și 20 Ianuarie — *nici un alegător, nu s'a dus la vot!*

Israelii cari au otrăvit guarda de la penitenciarul Pangarați prin pânea fabricată cu substanțe vătămătoare, au fost arestați.

Teatrul național a rămas închis eri seară, D-nu Manolescu a declarat că are de gând săși dea demisia.

La Ocenele mari, arestanții s'au revoltat din cauza nutrimentului cel prost care li se dă, și muncii peste măsură la care sunt supuși. Directorul general al penitenciarelor a plecat imediat spre a face o anchetă.

Proiectul de lege pentru suprimarea Tribunalului de apel din Tulcea și modificarea circumscripțiunilor Curțelor de apel din București, Focșani, Craiova, s'a distribuit în secțiunile Camerei.

Teatrul național face progrese. *Ca produțiuni literare* vom avea peste curând pe scenă unde trebuie să se desvolte gustul literaturii: 1 O reprezentație cu oboea și toba dată de *estudiantina*, 2, o reprezentațiune de seamatorie dată de d. Martini.

E probabil că la 16 Februarie se va da la Curte, balul despre care au făcut atât sgomot ziarele oficioase.

Martii d. Lascar C. Catargiu a dat un prânz în onoarea plenipotențiarului sârb la conferința de pace.

Cu toate depeșile împăciuitoare care sosesc din străinătate, suntem pozitivi informați că mai de unăzi au venit la *Renl* 14 vagoane cu cartușe cu destinație pentru Bulgaria.

Să zice că soția răposatului general Slăniceanu, fi va numită damă de onoare a M. S. Reginei.

Duminică 26 Ianuarie, la orele 2 p. m. Societatea «Studii în Medicină» va serba a *XI aniversare*, în salele societății din spitalul Colțea.

În această ședință, Vice-președintele va face o dare de seamă asupra mersului societății în decursul anului expirat, iar d. Al. Obregia va înțreține onor. public cu o disertațiune asupra Tetanosului.

Primim numeroase plângeri contra direcției Bibliotecii Statului care a luat ast-fel de măsuri, în cât bine ar face statul să nu mai cheltuiască nimic cu această instituție care nu mai aduce absolut nici un folos.

Toți oamenii cari citesc și studiază au în general orele libere de studii seară; seara umpleau cabinetul de lectură și studenții și bibliofiliții pînă nu se luase nenorocita măsură de a se suprima ședințele de seară, lăsându-se deschis cabinetul de lectură numai de la orele 10 a. m. — 4 p. m. timp în care toți cei ce ar dori să citească sint ocupați.

Rugăm deci pe cei în drept de a o revoca, ca ast-fel biblioteca, pentru care destul să cheltuește, să poată fi folosită și nenorociților din Belgia Orientală...

Ni se comunică programul definitiv, al conferințelor ce se vor ține la Atenă. De și îl publicasem deja acum o săptămână, totuși, îl reproducem din nou, fiind-că s'au introdus oare-cari mici modificări într'ânsul:

Duminică 26 Ianuarie, 8 și jum. ore seara, d. C. Esarcu: discursul de deschidere.

D. B. P. Hasdeu: Sârbit și Bulgari. Joi 30 Ianuarie, 8 și jum. seara, D-nu Ionescu Tache: Naționalitățile din Orient

Duminică 2 Februarie, 8 și jum. ore seara, d. Barbu Ștefanescu: Limba românească.

Joi 6 Februarie, 8 și jum. ore seara, d. Ventura: Pygmalion.

Duminică 9 Februarie, 8 și jum. ore seara d. Nicolae Ionescu: Impărăția Romano-Bulgară.

Joi 13 Februarie, 8 și jum. ore seara d. C. D. Demetrescu: Principii autorității în educațiunea modernă.

Duminică 16 Februarie, 8 și jum. ore seara, d. N. At. Popovici: Resbel de tarife.

Joi 20 Februarie, 8 și jum. ore seara, d. E. M. Porumbaru: Noile teorii politice.

Duminică 23 Februarie, 8 și jum. ore seara, d. V. Lascar: Socialismul de stat.

Joi 27 Februarie, 8 și jum. ore seara d. A. Vlahuța: Poeziile lui Eminescu.

Duminică 2 Martie, 8 și jum. ore seara, d. Ionescu-Gion: Elena Nasturel și Maria Sturza.

Marți 4 Martie, 8 și jum. ore seara, d. Ștef. St. Sibleanu: Despre emoțiuni.

Joi 6 Martie, 8 și jum. ore seara, d. St. C. Mihalescu: Despre Dinamica socială.

Duminică 9 Martie, 8 și jum. ore seara d. dr. Urechia: Despre Ilușuni și halucinațiuni.

Marți 11 Martie, 8 și jum. ore seara, d. Verussi: Sentimentul estetic la poporul român.

Joi 13 Martie, 8 și jum. ore seara, D. A. Eustațiu: Arbitragiul internațional.

Duminică 16 Martie, 8 și jum. ore seara, d. dr. Ștefanescu-Sache: Apele minerale din România.

Joi 20 Martie, 8 și jum. ore seara, D. C. C. Arion: Puterea aparițiilor.

Duminică 23 Martie, 8 și jum. ore seara, D. N. Xenopol: Utopiile socialiste.

Marți 25 Martie, 8 și jum. ore seara, D. Crăciunescu: Davila și învățământul secundar de fete.

Joi 27 Martie, 8 și jum. ore seara, D. G. Marian: Poezii noastre satirice.

Duminică 30 Martie, 8 și jum. ore seara, d. Ang. Demetrescu: Femeile lui Shakespeare.

Marți 1 Aprilie, 8 și jum. ore seara, d. Dr. Bucliu: Morfomania.

Joi 3 Aprilie, 8 și jum. ore seara, d. D. C. Olănescu: Năvăliri Orientale.

Duminică 6 Aprilie, 8 și jum. ore seara, d. V. A. Ureche: Miron Costin, Cui datorim limba română scrisă.

Joi 10 Aprilie, 8 și jum. ore seara, d. Traian Djuvara: Asociațiunile.

Joi 17 Aprilie, 8 și jum. ore seara, d. Dr. Petrini-Galați: Limbagiul și gândire.

Duminică 20 Aprilie, 8 și jum. ore seara, d. G. Pallade: Rolul femeii în democrație.

Joi 24 Aprilie, 8 și jum. ore seara, d. St. Velescu: Profiluri contemporane.

Duminică 27 Aprilie, 8 și jum. ore seara, d. C. Disescu: Statul și Biserica. Contradițiuni.

Joi 30 Aprilie, 8 și jum. ore seara, d. Duiliu Zamfirescu: Milo.

Duminică 4 Mai, 8 și jum. ore seara, d. Vilzu: Filoxera.

Joi 8 Mai, 8 și jum. ore seara, d. Draghiceanu: Rolul științelor chimice și geologice în agricultură.

DECRETE

— D. Costache Mironescu, proprietar, se numește comisar al guvernului pe lângă casa creditului agricol din județul Teușii, în locul d-lui Iacob S. Albu, demisionat.

— D. Ioan Angelescu, avocat și proprietar, se numește comisar al guvernului pe lângă casa creditului agricol din județul Vâlcea, în locul d-lui Teodor Florescu.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

9

ARY ECILAW

REGELE TESALIEI

(Urmare)

D'abia trecu o oră de când ambasadorul părăsise atât de brusc pe femeia sa, când două mici lovituri sfoase în ușă îl făcu săși ridice capul. Era Glasha, femeia de casa a prințesei, pe care ea o trimise ca să l' întrebe dacă vrea ca, în această frumoasă dimineață de primă-vară, să facă împreună o plimbare călare.

Pe lângă temperamentul său gelos, Mineleko avea încă un caracter tot d'una nemulțumit și posomorât. Fiind furios pentru modul atât de cavaleresc cu care femeia sa l'a scos afară din camera ei, el răspunse cu un ton foarte răstii:

— Spuneți domnei prințese că n'am poșta să es, trebuie dar său să ramâie, său să se plimbe singură.

Abea eși camerista și Mineleko turba de mânie că a lăsat pe Nadjeska să plece singură și că el ast-fel, iar nu ea, înlesnea jocul femeii sale, care fiind liberă nu putea săși întâlnească ado-

ratorul, pe acest blestemat Rege ce, de sigur și asta-ză ca tot d'auna, trebuie să fi eșit să se plimbe.

Singură, aspirând cu plăcere aerul primăvăratec, încercând de mirosurile eșite din castanii înfloriți, din florile ce acopereau crângurile și din rozelo sălbatică, se lăsa a fi dusă de cursa repede a calului său departe de el, departe de copii; pe când prințul și marea din ce în ce mânia, stând în camera în care nu mai putea respira!

Acăsaședere în casă, pe care singur și oimpasese, făcea ca prințul de Mineleko să devie din ce în ce mai furios, de oare-ce oarba lui gelosie l' producea fel de fel de închipuiri, unele mai neadevurate ca altele; în sfârșit, nu mai putu rezista, asvârli depeșele la cari se puseseră a răspunde: având destul timp pînă la expediția de seară, porunci de a pune îndată șeana pe *Vengeance*, superbul său cal arab și în mai puțin de un sfert de oră plecă, fără a fi urmat de nimeni, nici chiar de fecior, și se îndreptă în direcțiunea micii păduri unde el știa ca Nadjeska Ivanowna are obiceiul a se plimba călare pe *Réverie*, o magnifică eapă engleză.

Dimineața este încântătoare. Cerul prelunzind era albastru fără niciun nor. Când el sosi în tăcerea și singuritate păduri pasărele sburau din craca în cracă cântând și ciripind. Pe petalele micelor flori roua scânteia ca diamantele. Lărbă era presărată de mărgăritare și de rubinuri. Ghiocelul și vioareau să pitulau sfoase printre cele

alte erburii. Un miros delicios se răspândea din acest pământ primăvăros. Chiar acest caracter tot d'auna posomorât se învioră și se liniști în această natură reînviată.

De odată, în depărtare, el vede pe micul fecior al femeii sale călare pe marea său cal. Recunoscuse această siluetă britanică dupe cărarea ce o avea trasă la ceață, dupe capela înaltă ce l' acoperea capul și dupe gâtul lui roșu străns într'un guler scrobrit. Apropiindu-se, el zărește că înaintea acestui servitor sunt două persoane călări pe cai: un cavaler aproape de o eleganță și nobilită amazonă... Cine o fi? De la această distanță el nu l' putea bine distinge, dar îndată tresări. Această femeie cu talia svelta, cu bustul superb dezvoltat era Nadjeska Ivanowna, ora femeia sa! El o recunoscuse: totul îi spunea că e-rea ea. Acea floare roșie prinsă de talie, acel bozunar de la pept din care atârna colțul unei mici batiste, erau atâtă probe cari nu l' puteau înșela; în urmă inima sa, gelosia a sa vorbit... Este ea!!...

Cavalerul și călărețul se infundau din ce în ce mai mult în desimea pădurii, până când disparură.

Unde oare s'au dus?... Această gândire tortura pe nenorocitul bărbat. El voia să știe aceasta cu ori-ce preț.

De te pinteți lui *Vengeance*, care începuse să alerge într'un grozav galop; dar în loc de a o lua pe alea urmată de cei pe cari îi urmărea, el merse pe

un drum paralel și ochii săi lacomi pătrunzând printre arborii zări pe cei doi preumblători stând sub un stejar stufos.

Cavalerul care însoțește pe Nadjeska Ivanowna nu e Regele... este un tinar pe care cititorul îl va recunoaște: este Heilingenthal!

Când și unde oare ambasadorul văzuse această figură care nu l' lăsase de cât vagi suvenirii în mintea sa? El căuta, dar în zadar. În cele din urmă, dupe multe sforțări, își reamintise: E ucel tânăr care vorbea cu femeia sa, atunci când o găsi, dupe o lungă lipsă din călăreții în care se dedea balul Curței.

Încă un nou suspinător!... Cine poate fi acesta?... trebuie ca el să știe.

Tânărul vorbea cu o mare animație frumoasei sale tovarășe și dacă d. de Mineleko ar fi fost mai puțin gelos, ar fi putut lesne observa că prințesa asculta cu spaimă mai mult de cât cu amor pe acest pasionat Romeo.

De și iubise nebună pe primul său logodnic, Nadjeska Ivanowna n'auyt nici odată pentru el o pasiune așa de profundă ca aceea pe care frumusețea sa ne mai văzută o inspirase inimii lui Heilingenthal.

Ea îl iubise mult, fără îndoială, dar acum acest amor sarise din sânul său, pentru a zice ast-fel; nu cum-va oare de când venise în Tesalia, Regele, atât de seducător, îi inspirase o admirație mai vie, mai serioasă? Tânăra femeie nu numai nu cuteza a mărturisi aceasta,

dar încă nuși putea da socoteală de propriile ei senzații, simțea, în adevăr că, fără voia ei, gândirea la Carol Ferdinand o absorbea cu desăvârșire și că Waldemar nu mai prețuia nimic pentru ea.

Și cu toate acestea, cât de mare era durerea ce o suferise atunci, când pentru tatăl său, trebuia să jertfească căsătoria sa cu Heilingenthal!

În această dimineață, pe când Mineleko îl observa, Waldemar se încercă, prin toată puterea elocinței sale, de a reaprinde prin loviturile ardintelor lui doănițe, tandrețea pe care odată o făcuse să se nască în inima acestei femei. Dar mai mult stângăciit de cât inteligent, el nu înțelegea că necăjind această natură nobilă, zdrobea o inimă delicată și mândră pe care dulceața, rugămintele ar fi putut o îndupleca, pe când amenințările, dojenile, forța, o transformă într-o statuă de gheață.

Nadjeska Ivanowna biciau și nervositate foile arborilor ce o înconjură, ascultând pe Waldemar a cărui vorbire îl deștepta suvenirile arzătoare din timpul în care, pentru ea, cea mare mare fericire era de a se găsi lângă el, lângă el, logodnicul ei liber și din inimă ales.

D. de Mineleko nu înțelegea de loc ce ea se se petrece în această inimă.

Ea iubește!... Dar pe cine? Pe acesta sau pe Rege?

(Va urma)

— D. Ghiță Nanu, proprietar, se numeste comisar al guvernului pe lângă casa creditului agricol din județul Muscel, în locul d-lui G. Degeanu, demisionat.

— Se acordă d-lui George Kauffmes, farmacist în comuna Brăila, împământinirea având stagiul împlinit.

— Sunt numiți și permutați:
D. Dariu Donici, licențiat al facultății juridice din București, actual supleant la tribunalul Botoșani, membru la același tribunal, în locul rămas vacant prin demisionarea d-lui Em. Cernătescu.

D. Ulise Cariadi, actual judecător al ocolului Râmnicu-Sărat, supleant la trib. Botoșani, în locul d-lui Dariu Donici, înaintat.

— D. Ioan Negreanu, judecător al ocolului Râmnicu-Sărat în locul d-lui Ulise Cariadi, trecut în alt post.

D. Marin Vasilescu, actual judecător al ocolului Buzău în aceeași calitate la ocolul Balș, județul Romanați, în locul d-lui Dimitrie R. Părvulescu, care, după raportul d-lui președinte al tribunalului, nu corespunde îndatoririlor acestui post.

D. C. Jitianu, actual judecător al ocolului Pătârlagele, în aceeași calitate la ocolul Buzău, în locul d-lui Marin Vasilescu, permuat.

D. V. Apostolescu, actual judecător al ocolului Horezu, județul Vâlcea în aceeași calitate la ocolul Pătârlagele, județul Buzău în locul d-lui C. Jitianu, transferat.

DINTR' O ZI INTR' ALTA

Serbarea în folosul Ateneului data la Craiova.

În sala teatrului Teodorini, se aduna se în seara de 16 Ianuarie, tot publicul inteligent din Craiova, care venea să aducă sprijinul său opere întreprinsă cu atâtă activitate de comitetul central din București spre a construi palatul Ateneului Român.

Serbarea a început cu o conferință ținută de d. Marian, d-sa a avut fericita idee de a alege un subiect de conferință literară asupra poezilor satirice și anume C. Fața, C. Balăcescu și Gr. Alexandrescu.

După ce face biografia fiecărui din acești poezi, d. Marian, citează în treacăt părțile cele mai semnate din producțiile lor literare. Citațiunile sunt făcute cu multă precizie, alegerea e făcută cu multă grijă și dovedește că conferențiarul cunoaște pe de rost producțiile literare ale poezilor noștri de frunte.

Vorbind la sfîrșitul conferinței sale despre teatrul român, d. Marian, amintește conversația celor trei cocoane din comedia lui C. Fața *Franțuzele* care nu puteau să sufere teatrul românesc și sfârșește prin următoarele cuvinte: Craiova și are astăzi Ateneul său căruia îi urăm încă o dată viața lungă și prosperitate.

Craiova și are încă de mult și teatrul său românesc, încă o instituție merită o contribuție la instrucțiunea și educațiunea poporului, instituțiune însă care ar fi de dorit să fie mai mult încurajată decât vom să ducem cu toți acea viață intelectuală care ne înobilează inima și ne mai răcoșește spiritul asfixiat de atmosfera materialistă în care trăim.

După conferința d-lui Marian, a început concertul dat cu bine-voitorul concurs d. Domnișoarelor E. Caselli, Carola Raymond, Speranța Țiuleanu, Oltenu, Alina Diel, Aurelia și Maria Chișu sub conducerea d-nei C. C. Caselli profesora de muzică în Craiova.

Ată publicul cât și Societatea Ateneului din București, au ținut să se arate recunoștința și mulțumirea față cu artiștii care au avut amabilitatea să spirijine serbarea dată în folosul Ateneului. Numeroase buchete au fost oferite fiecărei domnișoare, numeroase aplauze au răsunat adesea în sală.

CARNETUL DE SF. CRIGORE

Grigore Arghirovulo—Atanasovici—Balăceanu—Bengescu—Brățianu—Borănescu—Băleanu—Colonel Borănescu—Cerkéz—Cozadini—Crissenghi—Fălcocyanu—Gianni—Goiescu—Ghika—Grădișteanu—Lahovary—G. N. Lahovary—Lehliu—Manu—Moscu—Olănescu—Păucescu—Petroni—Suțu—Triandafil—Tocilescu—Ventura—Vulturescu.

PARTEA ESTERIOARA

Proiectele Domnului Gladstone

Căderea cabinetului Salisbury, n'a fost cădușă de puțin de neașteptată. De când s'au deschis desbaterile Camerei Comunelor, totul o făcea să fie

prevăzută. Influența magică a talentului superior al d-lui Gladstone este așa de mare, în est, de și părăsit de toată lumea în ajunul sesiunii, i-a fost îndestul să reapară pentru a grupa în jurul lui forțe compacte.

Intr'adevăr, el singur a înțeles în mod clar cerințele situației; singurul el a văzut că ora rezistenței arbe revindicațiilor irlandeze a trecut.

Singurul el a prevăzut, că de și opțiunea publică în Anglia este incontestabil favorabilă unei prelungiri a acestei rezistențe, înscenarea noilor măsuri de rigoare, visate de ministrul *Tory*, era de ajuns, spre a provoca o reacțiune ireversibilă din partea aceleiași opinii.

El ar fi așteptat poate bucuros ca această reacțiune să se producă, pentru a relua puterea. Dar cestiunea Orientului, era aproape de a se redeschide dacă ar fi așteptat un minut mai mult.

Profitând de aceasta, s'a înțeles cu d-nu Chamberlain asupra cestiunii agrare, cu d-nu Parnell asupra cestiunii irlandeze, și a cerut colegilor săi să se pronunțe îndată. Resultatul e cunoscut: 329 de voci în contra a 230; adică 79 voci de majoritate, asupra unui amendament propus de el, și combătut de d-nu Goschen și marchisul de Hartington, în mijlocul aplauselor unanime ale conservatorilor.

Estă dar prin forța lucrurilor, d-nu Gladstone rechemat la direcțiunea afacerilor, cu o majoritate formată de radicali, de parneliști, și de patru din cinci părți aproape din partidul liberal, și având în contra lui, o minoritate, unde au luat loc alături de conservatori mai mulți liberali moderați.

Proiectele d-lui Gladstone, în cea ce privește cestiunea irlandeză, par a fi următoarele:

Prevăzând succesele parneliștilor, la ultimele alegeri, d-l Gladstone dobândise convicțiunea, că un tratament paliativ, poate singur potoli relele Irlandei, pe când un tratament chirurgical ar risca să exaspere cu totul pe irlandezi. Legea din 1881, destinată a face să dispară regimul feudal prin crearea gradată a unei clase de țărani proprietari, fu un pas făcut în acest sens.

Astăzi, una din primele condițiuni ale alianței cu parneliștii este restaurarea parlamentului Irlandez, făcându-l cu totul independent, având dreptul să își desemneze miniștrii și legiferând asupra cestiunilor locale. D-nu Gladstone nici nu păstrează dreptul de veto parlamentului britanic.

Totuși, aceasta nu va conduce la dizolvarea uniunii britanice.

Deputații Irlandezi, vor continua a lua parte în oare-care cestiuni, la ședințele parlamentului britanic.

FELURIMI

Museul Goethe. — Orașul Weimar se va îmbogăți de un nou Muzeu. Camera Marelui Ducat de Weimar a votat fondurile necesare pentru a cumpăra casa unde Goethe locuise atâtă vreme, și a aduna într'însa manuscrisurile poetului, originalele corespondenței sale cu Schiller și principalele obiecte de artă cari împodobeau locuința sa.

D-l Saint-Saëns Interzts în Germania. — D-l Saint-Saëns, vestitul compozitor și pianist francez, trebuia să dea câte-va concerte la Teatrul din Kassel.

Aceste concerte au fost interzise de către intendentul regal al Teatrelor, care explică ast-fel măsura luată de dînsul.

„Posițiunea hostilă muzicii și artei germane ce d-l St. Saëns a luat la Paris în cestiunea *Lohengrin*, și antipathia ce a manifestat de mai multe ori în scrierile și cuvintele sale în contra Germaniei, sunt de ajuns pentru ca scenele germane să nu mai deschiză cu așa bună-voință porțile lor d-lui Saint-Saëns, pentru ca dînsul să culegă în Germania și onoruri și bani.

Acei cari fac almintrelea lipsesc de simțiment național și de demnitate.

Eu consider dar aparițiunea d-lui Saint-Saëns pe Teatrul regal ca inoportună.

De vreme ce d-l Saint-Saëns lipsește de tact, nu pot să autorizez o programă în care figurează numele d-lui Saint-Saëns.

Canalul Baltic. — Reichstagul German a fost de curând scisat de către Guvernul Imperial de proiectul de lege privitor la canalul care trebuie să pue în comunicațiune directă marea Baltică cu marea Nordului.

Acest canal are o îndoită importanță, atât din punctul de vedere comercial cât și strategic.

Noul canal de la Marea Baltică la Marea Nordului va fi făcut într'un mod care va permite transitul corăbiilor de cel mai mare tonaj. Cărușatele celei mai mari vor putea ușor să circule ușor.

Inelul de fer al Prîntului Bismark. — „Dacă aș avea să compun o devisă pentru Turcia, zicea d. Baker, aș propune următoarea: „Nu este de cât un singur Dumnezeu și bacișul este profetul său, și *jarin!* mâne.”

Această moliciune pentru a lua o hotărâre este fără îndoială o putere pentru diplomați și miniștrii Porței.

Sultanul ar putea să împrumute d-lui de Bismark, cuvîntul rusesc: *Nitchevo* (nu e nimic) sapat într'un inel de fer pe care Cancelarul nu'l scoate nici-odată.

În anul 1862, d-l de Bismark, ministru la Petersburg, este invitat la o vîntoare imperială.

El greșește locul de întîlnire și este silit să ia o căruța de țeran. „Acești cari sunt prea slabi, zice el. Visitiul îi răspunde: *Nitchevo*, și pleacă!

„Dar nu înaintăm!”

Nitchevo.

„Haide, dar mai iute!” Căit pornesc la galop, dar căruța șubredă se răstoarnă și se sfărâmă.

— *Nitchevo*, zice țeranul.

Bismark, ia o bucată de fer de la osie și își face cu dînsa un inel unde e sapat cuvîntul care, dupe dînsul, resumă Rusia.

Când Cancelarul, povestește incidentul, el adaugă:

„Scumpii mei Nemți, mă dojenesc pentru-că am prea multă răbdare cu Rușii; ar trebui să știe că sunt singurul Neamț care, în momentele critice, spune: *Nitchevo*, pe când în Rusia 100 milioane de oameni îl repetă la sic-care moment.”

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Ședința de Vineri 23 Ianuarie 1886.

Ședința se deschide sub președinția d-lui G. Chișu, prezinți fiind 100 onorabili.

D. Enescu cere din nou dosarul cu permutarea mai multor instituturi.

D. Prim-ministru roagă pe d. Enescu să meargă la Minister ca să vadă dosarele.

D. Enescu spune că ușile ministerului sunt închise.

Voci. Pentru toți deputații.

D-nu Epurescu și N. Ionescu, protestă în contra sistemului ca deputații să meargă la minister dupe dosare.

D. Prim-Ministru, declară că d. Sturdza primește să trimeată actele pe biroul Camerei.

D. Ministru al instrucțiunii, depune proiectul de lege pentru reforma învățămîntului

Se votează urgența.

D. Lupulescu, raportor citește proiectul de lege pentru modificarea art. 6, 45 și 58 din legea recrutării.

Toate articolele se votează fără discuție.

D. Costescu Comăneanu, propune un amendament ca prin unicul fiu la părinți să se înțeleagă numai fi de sânge iar nu și fi adoptiv.

D. gen. Lecca, primește amendamentul dar cere ca acei cari au fost adoptați cu zece ani mai înainte de tragerea sortilor să beneficieze de scutire.

D. Corbescu combate acest amendament.

D-nu Nacu și Ioan Brățianu susțin amendamentul, care se votează.

Legea în total se votează.

Se votează fără discuție proiectul de lege pentru autorizarea guvernului ca să ia 1,500,000 lei de la casa de depuneri, cu care să acopere deficitul bugetar.

Se votează, de asemenea fără discuție, proiectul de lege prin care se declară inalienabile pămînturile cedate sătenilor în Sinaia.

La ora 3 1/4 se începe votarea de indigenate.

SENATUL

Ședința de Vineri 24 Ianuarie, 1886.

Ședința se deschide la orele 2 1/2; sub președinția Principelui D. Ghica.

D. Frumușanu. Face o observațiune d-nilor Miniștrii, zicînd ca proiectele de lege trebuiesc aduse mai din vreme,

pentru a nu veni toate în ultimele ședințe.

D. Ghica, Președinte, luînd cuvîntul face spirit pe socoteala d. Frumușeanu, făcînd observație senatului pentru că n'a ales în comitetul biroului și pe d. Frumușeanu. D-sa roagă apoi pe senator: să desvolte o mai mare activitate promițîndu-le că le da se vor voi, numai să înceteze cu interpelările pe cari le visează și noaptea.

D. Președinte pune din nou la vot indigenatul d. Max Klein, care se admite.

Interpelarea D. Gherghel, se amână din cauză absenței d. Brățianu.

Asemenea se amână și proiectul de lege pentru transformarea gimnasiului din Galați în liceu.

D. raportor Nanu citește raportul asupra proiectului de lege pentru suprimarea a 4 birouri de male, care punîndu-se la vot, se admite cu 46 de voturi contra 2.

D. Somănescu citește proiectul pentru modificarea legii de prestațiune în natură, în scop de a ușura construirea șoscelor.

D. Președinte recomandă biroului de petițiuni urgența pentru acest proiect.

D. gen. G. Angelescu, citește proiectul de lege pentru reducerea numărului referendarilor lui alței Curți de complituri la 18: de clasa I și nouă de clasa II.

Se pune la vot și se admite cu o majoritate de 37 voturi contra 19.

Îmbăiatul senator d. G. Orleanu, normăște raportul său privitor la proiectul de lege pentru autorizarea ministerului de finanțe de a încheia convențiuni de antrepriza tutunurilor în mai multe județe.

D-nu dr. Varlam, Iamandi și Pruncu combat proiectul.

D-nu Nacu și d. Ghica îl susțin.

D. Aurelian, crede că neexactitatea antreprenorilor nu se va putea înfăptura de cât când depozitele de tutunuri ar fi la minister.

Dupe o mică și caraghioasă discuție personală între d. Pruncu și Beizadeaua, proiectul se pune la vot și se admite cu o majoritate de 54 voturi contra 14.

Ședința se ridică la orele 5 seara.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Azi conferința sërbo-bulgară n'a ținut ședința fiind că delegatul otoman îi lipsea unele instrucțiuni ce-l-a cerut guvernului său.

D. Măzescu pleacă astăzi seară la Iași unde va sta mai multe zile.

E probabil că interpelarea privitoare la expulsați va fi desvoltată înaintea Camerei de către d. Cogălniceanu îndată după sosirea sa în București.

O mică rectificare: Ni se zice că d-na Slăniceanu nu va fi numită damă de Onoare a M. J. S. Reginei, dar *grande Maitresse a Palatului*.

Am anunțat că d. Al. Em. Lahovary șef al diviziunii consulare, a fost recomandat ca redactor al protocoalelor conferinței.

Putem adăoga că după toate probabilitățile d. Al. Em. Lahovary va fi prim secretar al Conferinței, iar d-nu Gavarry, secretar al Legațiunii franceze, secretar-adjunct.

D-nu Ferekide, în micul discurs care l'a adresat delegaților la conferință le-a recomandat moderația, povățuindu-i să urmeze exemplul dat de România în cele din urmă evenimente.

În răspunsul său delegatul turcesc a emis dorința d'a vedea formîndu-se o confederație balcanică.

Acest grav incident a pricinuit o mare agitare în cercurile politice și diplomatice din capitală.

Certificăm absoluta autenticitate a acestei știri.

D-nu Fleva a fost chemat să vie mâine la Palat.

O întrebare.—De ce d. Dim. Sturza ministru de culte a spus ieri pe la orele 4, unui funcționar înalt de la minister să-i strângă toate hîrtiile

și să-i le pue sub bandă?

D. General Fotino, a fost numit efor al spitalelor civile în locul doctorului Marcovici.

D. Colonel Maican Dumitrescu, de la flotilă a fost numit director al ministerului de resbel.

Pester Lloyd, anunță că granițele Austro-Ungare, s'au deschis rămătoarelor noastre.

Aflăm că d-na Olga Secara-Tulbury, a trecut cu mare succes primul examen de doctorat în medicina, înaintea facultății de medicină din București.

Interpelarea d-lui Senator Bonachi, adresată d-lui ministru de lucrări publice relativ la construcția docurilor, s'a amînat pe săptămîna viitoare.

Într'un articol intitulat *guvernul și opoziția* am spus că Luptătorul e organul partidului liberal-conservator în Poesani.

D. Apostoleanu ne scrie pentru a ne spune că Luptătorul nu reprezintă partida liberal-conservatoare din localitate.

Luăm act de această declarație.

Proiectul de lege prin care se declară de utilitate publică fortificarea Bucureștilor zice „România liberă” a trecut, de urgență, prin acțiunile Camerei.

Desbateri interesante, dar foarte puțină opozițiune. Fortificațiunile se vor termina la 1890; pentru anul acesta s'a votat șase milioane. Se computează pe o cheltuială totală de 90 milioane copriuzînd ca și materialul de armament.

Administrația ziarului vestește pe toți căi primește ziarul și n'au achitat abonamentul, ca de la 1 Februarie nu li se va mai trimite foaia.

ULTIMA ORA

Belgrad, 5 Februarie. — De când a sosit știrea unei învoielii dintre Turcia și Bulgaria, s'au schimbat o mulțime de depeși între Poartă și guvernul sërbesc.

Sgomotul circula că regele nu împărțeaște, în această împrejurare, aprecierile d-lui Garașanin.

Un ukaz regal pune în disponibilitate pe colonelul Proporcevici și pe locotenentii-coloneli Lazarovici și Simovici.

Berlin, 5 Februarie. — Consiliul federal a adoptat proiectul care prelungește legea contra socialiştilor pe o nouă perioadă de cinci ani.

Sofia, 5 Februarie. — Se anunță că apropiată plecarea prințului Alexandru la Filipopoli. D. Tzanoff va aștepta la Constantinopol ratificarea unirii de către puteri.

BULETIN FINANCIAR

București, 24 Ianuarie 1886

D'imprimă cu afacerile, cari devin și mai slabe, cursurile slabesc și ele.

Viena ne aduce napoleonul la 10.03.

Agio însă descrește la 15.70, contra 16.15 de ieri, adică o epumătate de 45 cent. în prețul aurului contra-biletelor, de ieri până azi. Motivul trebuie căutat în împrejurarea că Banca Națională se arăta cumpărătoare de devise contra aur. Devisele însă sunt foarte rare, mai cu seamă de când cu încetarea exportului și a nesiguranții celei mari, ce inspiră criza orientală.

Transacțiunile în valori sunt reduse, precum am zis: așa Construcțiunile cad la 198, Daciela la 207.

Bancile dau joacă la câte-va afaceri la cursul de 111.

Tendența e calmă.

D-nul Robert Humyodi, e rugat a veni la d-l. Bals, No. 66, str. Lionisic, pentru o afacere care îi privește.

CASA DE SCHIMB I. M. FERMO 27.—STRADA LIPSCANI, 27.— CURSUL BUCURESCI 24 Ianuarie 1886

Table of exchange rates for various currencies and goods, including 5% Rente amortizabilă, Renta perpolna, and various types of flour and oil.

CURSUL DIN VIENA: Table showing exchange rates for Napoleonul, Ducatul, Lose otomane, and Rubla hârtie.

CURSUL DIN BERLIN: Table showing exchange rates for Renta Austriacă, Oppenheim, Obligatiuni noui, and Rubla hârtie.

CURSUL DE PARIS: Table showing exchange rates for Renta Română, Lose otomana, and Schimb.

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA” Strada Episcopiei, No. 3.

ANUNCIURI SI RECLAME anuniuri pe pagina a IV, linia 30 bani, anuniuri si reclame pe pagina III 2 lei linia.

OUVRAGE RECOMANDÉ J. COSTACHI EPUREANO LE MOUVEMENT ET LA SITUATION ECONOMIQUES EN ROUMANIE REVUE FRANÇAISE DE L'ÉTRANGER ET DES COLONIES

PENSIONNAT DE DEMOISELLES Strada Sf. Voevodi La Direction a l'honneur d'informer les parents qu'elle a pris pour l'année scolaire 1885-86, des dispositions d'après lesquelles les examens auront lieu désormais dans les écoles publiques.

DOCTORUL EMIL MAX Vechiu profesor de arta moșitului și medic primar al spitalului Sf. Spiridon din Iași, instalându-se în București str. Clemenței, 25 de-așupra Farmaciei, dă consultațiuni de la 8—11 a. m. și 6—8 post-meridiane.

A LECU A. BALȘ AVOGAT 66 Strada Dionisie consultații de la 8—12 dimineața.

DE ARENDAT Chiar de acum moșia Podu Gros din districtul Mehediniți, având făcute semănăturile de toamnă. Doritorii se pot adresa în București, strada Brozoianu No. 51 în toate zilele plină a minzii.

INSTITUTUL METEOROLOGIC din BUCUREȘTI

Table with meteorological data: STATIONI, Barom, Temp., Vent., and Ploaie. Includes data for București, T-Severin, Buda, etc.

Directorul Institutului, St. Ispites. Starea mării la Constanța line, la Sulina f. rea. Ploie în diferite parti alte teri.

OUVRAGE ENTIÈREMENT TERMINÉ ESSAI COMPARÉ SUR LES INSTITUTIONS ET LES LOIS DE LA ROUMANIE DEPUIS LES TEMPS LES PLUS RECULÉS JUSQU'A NOS JOURS PAR NICOLAS BLARAMBERG

INSCIINTARE Celebra gimnastică română Matilda Petrescu, întorcându-se din străinătate după o lipsă de 6 ani, în care timp și a perfecționat studiile, dorește a da lecțiuni de gimnastică în familia și în institute de domnișoare.

SCOALA de musica vocala si instrumentala 23, Strada Carol, 23 aduc respectos la cunoștința publicului că această școală, fiind prevăzută cu tot personalul trebuincios, pot primi înscrieri în toată zilele de lucru.

REGIMUL DE LANA CONTRA RACELEI SI REUMATISMULUI Sistemul prof. Dr. JAEGER Recunoscut pretutindeni ca cel mai excelent

AVIS Sub-semnatii, având numai noi singuri dreptul de a fabrica vestmintele de lână ce se poarta pe dedesupt, vestmintele zise Normale, precum și cuverturile paturie în lână curată de Camila. Carl pazese de racele și reumatisme

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE

Valabil de la 20 Mai 1885

Large table showing train schedules for various routes: București-Roman, București-Verciorova, București-Giurgiu, Galati-Marasesti, Ploesti-Slania, Roman-Iasi, etc. Columns include station names and departure times.